TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. gegužės 15 d.*

Byloje C-442/04

dėl 2004 m. spalio 21 d. pagal EB 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Ispanijos Karalystė, atstovaujama E. Braquehais Conesa ir A. Sampol Pucurull, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J. Monteiro ir F. Florindo Gijón,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

palaikomą

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos T. van Rijn ir F. Jimeno Fernández, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J. Makarczyk, P. Kūris (pranešėjas), J.-C. Bonichot ir C. Toader,

generalinis advokatas Y. Bot,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2008 m. sausio 31 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Ispanijos Karalystė prašo panaikinti 2004 m. liepos 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1415/2004, nustatančio didžiausias metines žvejybos pastangas tam tikroms žvejybos zonoms ir žvejybos rūšims (OL L 258, 2004, p. 1), 1–6 straipsnius.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1954/2003

2 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (OL L 358, p. 59; Specialius leidimas lietuvių k., 4 sk., 5 t., p. 460) 4 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „Taryba turi nustatyti naudojimosi vandenimis bei ištekliais ir tausojančios žvejybos valdymo Bendrijos priemones“. To paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies f punkte tarp šių priemonių paminėtos ir tos, kurios riboja žvejybinę pastangą. Pastaroji yra žvejybos laivo pajėgumo ir veiklos sandauga, o laivų grupės žvejybinė pastanga – visų grupę sudarančių laivų žvejybinių pastangų suma.

3 2003 m. lapkričio 4 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1954/2003 dėl su tam tikromis Bendrijos žvejybos vietomis ir ištekliais susijusios žvejybinės pastangos valdymo ir pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2847/93 bei panaikinantis reglamentus (EB) Nr. 685/95 bei (EB) Nr. 2027/95 (OL L 289, 2003, p. 1; Specialius leidimas lietuvių k., 4 sk., 6 t., p. 44) yra viena šių priemonių, kurios, remiantis jo 1 straipsniu, nustato su žvejybinės pastangos valdymu Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) V, VI, VII, VIII, IX ir X rajonuose bei Žvejybos Rytų Centriniame Atlante komiteto (CECAF) 34.1.1, 34.1.2 ir 34.2.0 kvadratuose susijusios sistemos kriterijus ir procedūras.

4 Pagal Reglamento Nr. 1954/2003 antrą ir ketvirtą konstatuojamąsias dalis, juo visų pirma siekiama, 2002 m. gruodžio 31 d. nustojus galioti Akto dėl Ispanijos Karalystės ir Portugalijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių pritaikomųjų pataisų (OL L 302, 1985, p. 23, toliau – Stojimo aktas) nuostatoms, apibrėžiančioms naudojimąsi tam tikromis vietomis ir tam tikrais ištekliais, su nauja teisine baze suderinti kai kurias 1995 m. kovo 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 685/95 dėl žvejybinės pastangos, susijusios su tam tikrais Bendrijos žūklės rajonais ir ištekliais, valdymo (OL L 71, 1995, p. 5) ir 1995 m. birželio 15 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2027/95, nustatančio

žvejybinės pastangos, susijusios su tam tikromis Bendrijos žūklės zonomis ir ištekliais, valdymo sistemą (OL L 199, 1995, p. 1), iš dalies pakeisto 1999 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 149/1999 (OL L 18, 1999, p. 3), nuostatas bei užtikrinti, jog atitinkamuose rajonuose nebūtų didinami galiojantys bendrieji žvejybinės pastangos lygiai.

5 Reglamento Nr. 1954/2003 3 straipsnyje „Giliavandenėms žuvims ir tam tikriems moliuskams bei vėžiagyviams gaudyti skirtos priemonės“ numatyta:

„1. Išskyrus 6 straipsnio pirmoje dalyje nurodytą rajoną, valstybės narės:

a) visuose 1 straipsnyje nurodytuose Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) rajonuose ir Žvejybos Rytų Centriniame Atlante komiteto (CECAF) kvadratuose žvejybos laivų, kurių didžiausias ilgis yra 15 m arba daugiau, žvejybinės pastangos lygius giliavandenių žuvų žvejybos vietose įvertina remdamosi metiniais 1998–2002 m. vidurkiais, išskyrus giliavandenių žuvų žvejybos vietas, kurioms taikomas 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2347/2002, nustatantis specifinius prieinamumo reikalavimus ir susijusias sąlygas, taikomas giliavandenių žuvų išteklių žvejybai, bei šio reglamento priede nustatytas didžiųjų šukučių, valgomųjų krabų ir vorinių krabų žvejybos vietas. Apskaičiuojant žvejybinę pastangą, laivo žvejybos pajėgumas matuojamas kilovatais (kW) išreikšta įrengiamąja galia;

b) skiria tokio lygio žvejybinę pastangą, kuri kiekviename Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) rajone ir Žvejybos Rytų Centriniame Atlante komiteto (CECAF) kvadrate esančiose šio straipsnio a punkte minėtose žvejybos vietose buvo įvertinta pagal šio straipsnio a punktą.

<…>“ (Pataisytas vertimas)

6 Pagal Reglamento Nr. 1954/2003 4 straipsnį:

„1. Žvejybos laivo, kurio didžiausias ilgis yra 15 metrų arba mažesnis, žvejybinė pastanga kiekvienai žvejybos vietai visuose 3 straipsnio 1 dalyje nurodytuose rajonuose bei kvadratuose įvertinama bendrai 1998–2002 metams.

2. Žvejybos laivo, kurio didžiausias ilgis yra 10 metrų arba mažesnis, žvejybinė pastanga kiekvienai žvejybos vietai visuose 6 straipsnio 1 dalyje nurodytuose rajonuose bei kvadratuose įvertinama bendrai 1998–2002 metams.

3. Valstybės narės užtikrina, kad šių laivų žvejybinė pastanga būtų apribota žvejybinės pastangos, kuri buvo įvertinta laikantis šio straipsnio 1 ir 2 dalių, lygiu“. (Pataisytas vertimas)

7 Be to, Reglamento Nr. 1954/2003 6 straipsnis nustato specialią žvejybinės pastangos valdymo sistemą, taikomą biologiškai pažeidžiamame rajone, apibrėžtame Airijos pakrante, kur „valstybės narės <…> žvejybos laivų, kurių didžiausias ilgis yra 10 metrų arba didesnis, žvejybinės pastangos lygius giliavandenių žuvų žvejybos vietoms, išskyrus tas, kurioms taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2347/2002, ir didžiųjų šukučių, valgomųjų bei vorinių krabų žvejybai įvertina remdamosi metiniu 1998–2002 m. vidurkiu ir kiekvienai iš tokių žvejybos vietų skiria šitaip įvertintą žvejybinės pastangos lygį“. (Pataisytas vertimas)

8 Galiausiai Reglamento Nr. 1954/2003 11 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta, kad Europos Bendrijų Komisija, remdamasi valstybių narių perduota informacija, Europos Sąjungos Tarybai pateikia pasiūlymą dėl reglamento, kiekvienai valstybei narei nustatančio didžiausią metinę žvejybinę pastangą visuose 3 ir 6 straipsniuose

nurodytuose rajonuose ir žvejybos vietose, o Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuotąja balsų dauguma nustato tokią pastangą. Būtent taikydama šią nuostatą Taryba priėmė Reglamentą Nr. 1415/2004.

Reglamentas Nr. 1415/2004

9 Reglamentas Nr. 1415/2004 suformuluotas taip:

„1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente didžiausia metinė žvejybinė pastanga nustatoma kiekvienai valstybei narei bei kiekvienam rajonui ir žvejybos vietai, nurodytai Reglamento (EB) Nr. 1954/2003 3 ir 6 straipsniuose.

2 straipsnis

Didžiausi lygiai

1. Didžiausi metiniai žvejybinės pastangos lygiai pagal rūšių grupę, zoną ir žvejybos vietą bei pagal valstybę narę Reglamento (EB) Nr. 1954/2003 3 straipsnio 1 dalies a ir 3 straipsnio 1 dalies b punktuose nurodytiems rajonams yra nustatyti šio reglamento I priede.

2. Didžiausi metiniai žvejybinės pastangos lygiai pagal rūšių grupę, rajoną ir žvejybos vietą bei pagal valstybę narę Reglamento (EB) Nr. 1954/2003 6 straipsnio 1 dalyje nurodytam rajonui yra nustatyti šio reglamento II priede.

3 straipsnis

Perplaukimas per zoną

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad panaudojant didžiausius metinius žvejybinės pastangos lygius pagal Reglamento (EB) Nr. 1954/2003 3 ir 6 straipsniuose nurodytus rajonus neturi būti praleista daugiau laiko žvejojant, palyginti su žvejybinės pastangos lygiais, panaudojamais atitinkamu laikotarpiu.

2. Žvejybinė pastanga, atsiradusi dėl laivo perplaukimo per zoną, kurioje nėra vykdoma jokia žvejyba atitinkamu laikotarpiu, nėra panaudojama žvejybos veiksmams, atliekamiems tame rajone. Kiekviena valstybė narė tokią pastangą užregistruoja atskirai.

4 straipsnis

Metodologija

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad metodologija, naudojama žvejybinės pastangos registravimui yra tokia pati kaip ir vertinant žvejybinės pastangos lygius pagal Reglamento (EB) Nr. 1954/2003 3 ir 6 straipsnius.

5 straipsnis

Kitų žvejybinės pastangos apribojimo sistemų laikymasis

I ir II prieduose nustatyti didžiausi metiniai žvejybinės pastangos lygiai nepažeidžia žvejybinės pastangos apribojimų, nustatytų remiantis atkūrimo planais ar bet kokia kita valdymo priemone pagal Bendrijos teisę, jeigu laikomasi mažiausią žvejybinės pastangos lygį nustatančios priemonės.

6 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

<…>“ (Pataisytas vertimas)

Procedūra ir šalių reikalavimai

10 2004 m. sausio 29 d. Ispanijos Karalystei pareiškus ieškinį, įregistruotą numeriu C-36/04, kuriuo siekiama panaikinti Reglamento Nr. 1954/2003 3, 4 ir 6 straips-

nius, 2005 m. kovo 2 d. buvo nuspręsta sustabdyti šios bylos nagrinėjimą, kol bus paskelbtas sprendimas dėl šio ieškinio.

11 2005 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus šioje byloje.

12 2006 m. kovo 30 d. Sprendimu *Ispanija prieš Tarybą* (C-36/04, Rink. p. I-2981) Teisingumo Teismas ieškinį, kuriuo siekiama, kad būtų panaikinti tik Reglamento Nr. 1954/2003 3, 4 ir 6 straipsniai, atmetė kaip nepriimtiną, nurodydamas, jog šios nuostatos yra neatskiriamos nuo likusios šio reglamento dalies.

13 Priėmus šį sprendimą ir atnaujinus bylos nagrinėjamą, Ispanijos Karalystė savo dublike oficialiai pareiškė prieštaravimą dėl Reglamento Nr. 1954/2003 teisėtumo bei pakartojo reikalavimus panaikinti Reglamento Nr. 1415/2004 1-6 straipsnius ir priteisti iš institucijos atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

14 Taryba ir Komisija prašė atmesti ieškinį ir priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl prieštaravimo, susijusio su teisėtumu, priimtinumo

Šalių argumentai

15 Taryba mano, kad Ispanijos Karalystės nurodytas prieštaravimas dėl Reglamento Nr. 1954/2003 teisėtumo yra nepriimtinas, nes, pirma, buvo pareikštas per vėlai,

t. y. pateikiant dubliką, o ne pareiškiant ieškinį ir, antra, bet kuriuo atveju valstybė narė negali ginčyti šio reglamento galiojimo pasibaigus EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nustatytam terminui.

16 Ji visų pirma tvirtina, kad pagal Procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalį draudžiama vykstant procesui pateikti naujus pagrindus ir kad Ispanijos Karalystės pareikšto ieškinio byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Ispanija prieš Tarybą*, atmetimas negali būti laikomas nauja faktine aplinkybe šios nuostatos prasme.

17 Ji taip pat nurodo, kad jei pasibaigus EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nustatytam terminui valstybė narė galėtų ginčyti Bendrijos reglamento galiojimą pareikšdama prieštaravimą dėl teisėtumo kiekvieną kartą, kai institucija priima šį reglamentą įgyvendinantį aktą, tai leistų be paliovos ginčyti Bendrijos aktus, sukeliančius teisinių pasekmių, ir prieštarautų ieškinio pareiškimo terminų tikslui, t. y. užtikrinti teisinį saugumą. Nors Reglamentas Nr. 1954/2003 buvo per tokį terminą Ispanijos Karalystės ginčytas byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Ispanija prieš Tarybą*, ir jis nėra sprendimas, vis dėlto šiuo atveju reikėtų atsižvelgti į teismo praktiką, pagal kurią Bendrijų institucijų priimto sprendimo adresatas, kuris jo neginčijo per EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nustatytą terminą, negali remtis šio sprendimo neteisėtumu, šiam tapus galutiniu jo atžvilgiu (1983 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, 52/83, Rink. p. 3707, 10 punktas; 1994 m. kovo 9 d. Sprendimo *TWD Textilwerke Deggendorf*, C-188/92, Rink. p. I-833, 13 punktas ir 2001 m. vasario 15 d. Sprendimo *Nachi Europe*, C-239/99, Rink. p. I-1197, 29 punktas).

18 Komisija, įstojusi į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus ir siekianti, kad ieškinys būtų atmestas kaip nepagrįstas, nurodo, kad Reglamentas Nr. 1954/2003 ir Reglamentas Nr. 1415/2004, kuriuo tik įgyvendinamas pirmasis reglamentas, yra taip glaudžiai susiję, kad šis ieškinys beveik pažodžiui pakartoja ieškinį, dėl kurio buvo priimtas minėtas sprendimas *Ispanija prieš Tarybą.* Šis ieškinys iš tikrųjų nėra pareikštas dėl

Reglamento Nr. 1415/2004, bet veikiau nukreiptas prieš Reglamento Nr. 1954/2003 3, 4 ir 6 straipsnius, nes Reglamentas Nr. 1415/2004 nėra konkrečiai ar tiesiogiai paminėtas nė viename iš nurodytų ieškinio pagrindų. Taigi paskelbus minėtą sprendimą *Ispanija prieš Tarybą* Ispanijos Karalystė bando išvengti jo pasekmių. Sprendimu atmetus jos ieškinį, pastarasis lieka „be dalyko“.

19 Be to, Komisijos teigimu, ieškovė negali pateikti prieštaravimo, susijusio su akto, dėl kurio ji galėjo pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, teisėtumu. Ši išimtis, kuri nesusijusi su viešąja tvarka, turėjo būti aiškiai nurodyta jau pareiškiant ieškinį. Jis buvo pareikštas pasibaigus terminui, todėl laikomas nauju ieškinio pagrindu ir pirminio prašymo pakeitimu pažeidžiant Procedūros reglamento 42 straipsnį. Dėl šių visų argumentų Komisija mano, kad šį ieškinį reikia atmesti, nesant reikalo nagrinėti bylą iš esmės.

20 Ispanijos Karalystė teigia, kad Reglamentai Nr. 1954/2003 ir Nr. 1415/2004 yra tiesiogiai teisiškai susiję ir kad minėtas sprendimas *Ispanija prieš Tarybą* yra nauja faktinė ir teisinė aplinkybė, kuri tapo žinoma vykstant procesui, todėl jos nurodytas prieštaravimas dėl teisėtumo yra priimtinas. Ji priduria, kad šis prieštaravimas nepažeidžia nei teisinio saugumo, nei *res judicata* principų, nes ji per nustatytą terminą pareiškė ieškinį dėl pagrindinio reglamento ir įgyvendinimo reglamento, ir kad Teisingumo Teismas ankstesniame sprendime nesprendė dėl esmės.

Teisingumo Teismo vertinimas

21 Pagal EB 241 straipsnį, „nepaisant to, kad 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nustatytas terminas yra pasibaigęs, bet kuri teismo proceso, kuriame ginčijamas Europos

Parlamento ir Tarybos bendrai priimtas reglamentas arba Tarybos, Komisijos ar (Europos centrinio banko) priimtas reglamentas, šalis gali remtis 230 straipsnio antrojoje pastraipoje nurodytais pagrindais, kad Teisingumo Teismas tą reglamentą pripažintų netaikytinu“.

22 Iš šio straipsnio matyti, kad vykstant teismo procesui valstybė narė gali ginčyti reglamento, kurio atžvilgiu ji nepareiškė ieškinio dėl panaikinimo, nepasibaigus EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nustatytam terminui, teisėtumą. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti: kadangi valstybių narių teisė pareikšti ieškinį dėl reglamento panaikinimo nėra apribota, jeigu būtų pritarta Tarybos ir Komisijos nurodytam nepriimtinumo pagrindui, pagal kurį iš esmės valstybė narė negali remtis reglamento neteisėtumu pasibaigus pirmiau minėtam terminui, jeigu ji galėjo prašyti jį panaikinti per šį terminą, tai reikštų, kad paneigiama valstybių narių teisė vykstant teismo procesui kelti klausimą dėl reglamento teisėtumo, kai Teisingumo Teisme jos siekia įrodyti, kad jis netaikytinas. Kadangi toks aiškinimas, kaip tai nurodo generalinis advokatas savo išvados 61 punkte, prieštarautų pačiam EB 241 straipsnio tekstui, pagal kurį šią teisę turi „kiekviena <…> šalis“ (žr. 2003 m. liepos 10 d. Sprendimo *Komisija prieš ECB*, C-11/00, Rink. p. I-7147, 76 punktą), reikia atmesti šį nepriimtinumo pagrindą.

23 Kalbant apie Tarybos ir Komisijos nurodytą nepriimtinumo pagrindą, susijusį su Ispanjos Karalystės per vėlai pareikštu prieštaravimu dėl teisėtumo, reikia nurodyti, kad yra akivaizdu, jog šis prieštaravimas oficialiai buvo pateiktas dublike, paskelbus minėtą sprendimą *Ispanija prieš Tarybą*, kuriuo atmestas ieškovės ieškinys, pareikštas dėl Reglamento Nr. 1954/2003 3, 4 ir 6 straipsnių, nors iš principo tam, kad toks prieštaravimas būtų priimtinas, jis turi būti pateiktas pareiškiant ieškinį ir, antra, priešingai nei teigia Ispanijos Karalystė, šio ieškinio atmetimas negali būti laikomas teisine ar faktine aplinkybe, kuri tapo žinoma vykstant procesui Procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalies prasme (šiuo klausimu žr. 1982 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Dürbeck prieš Komisiją*, 11/81, Rink. p. 1251, 17 punktą).

24 Vis dėlto šiuo atveju iš ieškinio matyti, kad Ispanijos Karalystė juo prašo panaikinti Reglamento Nr. 1415/2004 1-6 straipsnius, kurie sudaro visas šio reglamento nuostatas, vien dėl tos priežasties, jog pastarasis įgyvendina Reglamento Nr. 1954/2003 3, 4 ir 6 straipsnius, kurių teisėtumas buvo ginčytas teigiant, kad šie straipsniai pažeidžia nediskriminavimo principą ir kad Taryba, priimdama pastarojo reglamento 6 straipsnį, piktnaudžiavo įgaliojimais. Taigi, nors dublike Ispanijos Karalystė aiškiai nurodo prieštaravimą dėl viso Reglamento Nr. 1954/2003 teisėtumo, ji jam pagrįsti nepateikia kitų, nei jau ieškinyje nurodytieji, pagrindų, dėl kurių Taryba galėjo nurodyti savo poziciją jau atsiliepime į ieškinį. Taigi matyti, kad prieštaravimas dėl Reglamento Nr. 1954/2003 teisėtumo, nors implicitiškai, bet aiškiai jau buvo pareikštas ieškinyje, todėl nepriimtinumo pagrindas, susijęs su šio prieštaravimo pavėluotu pateikimu taip pat turi būti atmestas.

25 Be to, reikia pažymėti, kad Ispanijos Karalystės pareikštas prieštaravimas dėl Reglamento Nr. 1954/2003 teisėtumo neprieštarauja *res judicata* principui. Šis susijęs tik su faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kurios jau realiai arba būtinai išnagrinėtos aptariamame teismo sprendime (2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375, 44 punktas bei nurodyta teismo praktika). Tačiau minėtame sprendime *Ispanija prieš Tarybą* Teisingumo Teismas nesprendė dėl Reglamento Nr. 1954/2003 3, 4 ir 6 straipsnių, dėl kurių šioje byloje pareikštas prieštaravimas dėl teisėtumo, ir atmetė reikalavimus, kuriais siekiama juos panaikinti, nurodydamas, kad jie nepriimtini.

26 Iš viso, kas pasakyta, išplaukia, kad Ispanijos Karalystės pareikštas prieštaravimas dėl teisėtumo yra priimtinas ir kad reikia iš esmės išnagrinėti jam pagrįsti nurodytus pagrindus, kurie susiję su, pirma, nediskriminavimo principo pažeidimu ir, antra, piktnaudžiavimu įgaliojimais.

Dėl prieštaravimo dėl teisėtumo pagrįstumo

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su nediskriminavimo principo pažeidimu

Šalių argumentai

27 Nurodydama EB 12 straipsnį ir EB 34 straipsnio 2 dalį, Ispanijos Karalystė teigia, kad Reglamento Nr. 1954/2003 3, 4, ir 6 straipsniuose, įgyvendintuose Reglamentu Nr. 1415/2004, yra diskriminacinių nuostatų Ispanijos laivyno atžvilgiu, palyginti su kitų valstybių narių laivynais, nes Taryba neatsižvelgė į specifinę šio laivyno padėtį, išplaukiančią iš Stojimo akto. Šios diskriminacinės nuostatos susijusios su minėtuose straipsniuose numatytu referenciniu laikotarpiu, skirtu apskaičiuoti žvejybinę pastangą bei nustatyti biologiškai pažeidžiamo rajono ribas, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1954/2003 6 straipsnio 1 dalyje.

28 Iš tikrųjų, pirma, pasirinktas referencinis laikotarpis, apimantis 1998-2002 m., atitinka laikotarpį, per kurį, atsižvelgiant į iki 2002 m. gruodžio 31 d. galiojusią Stojimo aktu nustatytą pereinamojo laikotarpio sistemą, Ispanijos Karalystei buvo nustatyti didesni apribojimai žvejybos srityje nei kitoms valstybėms narėms. Nuo 1996 m., reglamentais Nr. 685/95 ir Nr. 2027/95 per 1995 m. peržiūrėjus pereinamojo laikotarpio sistemą, tik Ispanijos laivynui buvo taikoma sistema, pagal kurią, pirma, numatyti apribojimai žvejoti Stojimo akto 158 straipsnyje nurodytuose ICES V b, VI, VII ir VIII a, b, d ir e rajonuose ir, antra, apribojamas laivų buvimas pažeidžiamame rajone „Irish Box“, kurio dalis nuo šiol yra biologiškai pažeidžiamas rajonas, apibrėžtas Reglamento Nr. 1954/2003 6 straipsnio 1 dalyje. Todėl kadangi valstybės narės nėra tokioje pačioje padėtyje per refencinį laikotarpį dėl to, kad į jį atsižvelgiama apskaičiuojant žvejybinę pastangą, pereinamojo laikotarpio priemonės gali būti taikomos nuolat ir todėl gali atsirasti diskriminacija dėl priklausymo vienai ar kitai valstybei.

29 Antra, biologiškai pažeidžiamo rajono nustatymas ir didžiausio metinio žvejybinės pastangos lygio šiame rajone apskaičiavimo metodas yra diskriminaciniai Ispanijos laivyno atžvilgiu ir parodo, kad bandoma toliau taikyti priemones, analogiškas taikytosioms ankstesniam *Irish Box*, kurios taip pat diskriminavo Ispanijos laivyną. Reglamento Nr. 1954/2003 septintoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta šio rajono nustatymo priežastis, t. y. ten yra merlūzų jauniklių didelio susitelkimo vieta, iš tikrųjų tik pateisina šių diskriminacinių priemonių tolesnį taikymą.

30 Taryba teigia, kad žvejybinės pastangos apribojimas yra priemonė, kuria siekiama apriboti tam tikrų laivų žvejybos dienų skaičių tam tikruose vandenyse, apibrėžtuose siekiant prisidėti prie žuvų išteklių pastovumo, ir dėl jos taip pat tampa veiksmingesni sugavimų apribojimai, nustatyti tam tikrų rūšių žuvims. Ji tvirtina, kad Reglamente Nr. 1954/2003 įtvirtintas žvejybinės pastangos apribojimas, nustatytas pagal kiekvienos valstybės laivyno pastangą kiekviename rajone bei kiekvienai žvejybos vietai per 1998–2002 m. laikotarpį, yra taikomas visiems Bendrijos žvejybos laivams, neatsižvelgiant į jų priklausymą vienai ar kitai valstybei, todėl nėra aiškios diskriminacijos dėl priklausymo vienai ar kitai valstybei. Nors taip pat yra draudžiama bet kokia paslėpta diskriminacija, Tarybos teigimu, reikia atsižvelgti į teismo praktiką, pagal kurią priemonė turi būti laikoma diskriminacine, tik jeigu ji nepagrįsta, t. y. neturi objektyviais kriterijais pagrįsto pateisinimo (1982 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Kind prieš EEB*, 106/81, Rink. p. 2885, 22 punktas; 1985 m. liepos 9 d. Sprendimo *Bozzetti*, 179/84, Rink. p. 2301, 34 punktas ir 1994 m. liepos 14 d. Sprendimo *Graikija prieš Tarybą*, C-353/92, Rink. p. I-3411, 25 punktas). Tačiau šiuo atveju žvejybinės pastangos apribojimui naudotas kriterijus, t. y. pastanga per ankstesnį neseniai praėjusį laikotarpį, yra visiškai pateisinamas, tinkamas ir proporcingas siekiamam tikslui.

31 Be to, Tarybos teigimu, ieškovė neįrodė, nei kad reglamentais Nr. 685/95 ir Nr. 2027/95 nustatyti žvejybinės pastangos apribojimai buvo griežtesni už nustatytuosius kitoms valstybėms narėms, nei kad nesant šių ribojimų Ispanijos laivų pastanga būtų didesnė už per 1998–2002 m. laikotarpį realiai vykdytą žvejybinę pastangą.

32 Dėl žvejybinės pastangos apribojimo Reglamento Nr. 1954/2003 6 straipsnyje apibrėžtame biologiškai pažeidžiamame rajone Taryba nurodo, jog specifiniu žvejybinės pastangos apribojimu šiame rajone siekiama išvengti pavojaus, kad dėl dideliems rajonams, kaip antai ICES rajonams ir CECAF kvadratams, taikomo apribojimo žvejybinė pastanga gali būti sutelkta specifiniuose rajonuose, koks nagrinėjamas šioje byloje, kur yra merlūzų jauniklių didelio susitelkimo vieta. Šis rajonas nesutampa su *Irish Box*, nes jis sudaro mažiau nei pusę *Irish Box*, todėl netgi darant prielaidą, kad reglamentais Nr. 685/95 ir Nr. 2027/95 Ispanijos Karalystei nustatyti apribojimai pastarajame rajone yra griežtesni nei taikomi kitoms valstybėms narėms ir kad Ispanijos laivyno žvejybinė pastanga šiame rajone būtų didesnė 1998–2002 m. laikotarpiu, jei šie apribojimai nebūtų nustatyti, nėra įrodyta, jog dėl to Ispanijos laivynui atsirado neigiamų pasekmių.

33 Komisija, nurodydama, kad Reglamente Nr. 1954/2003 nustatytas žvejybinės pastangos apskaičiavimo būdas yra toks pats visoms valstybėms narėms, teigia, jog referencinis laikotarpis, apimantis 1998–2002 m. metus, visiškai nediskriminuoja Ispanijos laivyno. Šiuo klausimu ji pažymi, kad nors didžiausios žvejybinės pastangos ribos buvo nustatytos 1995 m. teoriniais duomenimis pagrista sistema, dabar didžiausi žvejybinės pastangos lygiai pagal Reglamentą Nr. 1954/2003 turi būti apskaičiuoti atsižvelgiant į objektyvų kriterijų, t. y. realiai vykdytą žvejybinę pastangą per neseniai praėjusį ir reprezentatyvų laikotarpį.

34 Dėl biologiškai pažeidžiamo rajono Komisija mano, kad 1998–2002 m. apimantis laikotarpis gali būti laikomas referenciniu, apskaičiuojant žvejybinę pastangą šiame rajone, – kuris ne visai sutampa su *Irish Box*, – nes jis atspindi Ispanijos laivyno realiai vykdytą pastangą ir jam nedaro jokios žalos. Šis laivynas išplėtė aktyvią žvejybinę veiklą tam tikruose gretimuose *Irish Box* rajonuose, kurie dabar įtraukti į biologiškai pažeidžiamą rajoną; taip jos vykdyta žvejybinė pastanga nuo šiol bus įtraukta į pastangą, kurią ji gali vykdyti visame šiame rajone. Be to, Ispanijos Karalystė nepateikė jokio įrodymo, kad dėl *Irish Box* šiuo metu nustatytos ribos sumažėjo jos laivyno veikla ar kad pastarasis pasiekė šią ribą.

Teisingumo Teismo vertinimas

35 EB 34 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas nediskriminavimo principas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, nebent toks vertinimas yra objektyviai pagrįstas (žr. 1995 m. spalio 17 d. Sprendimo *Fishermen's Organisations ir kt.*, C-44/94, Rink. p. I-3115, 46 punktą; 2004 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-304/01, Rink. p. I-7655, 31 punktą ir 2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-141/05, Rink. p. I-9485, 40 punktą).

36 Šioje byloje Reglamento Nr. 1954/2003 3, 4 ir 6 straipsnių nuostatos, kurių neteisėtumą nurodė Ispanijos Karalystė, vienodai taikomos visoms valstybėms narėms. Ypač 1998-2002 m. apimantis referencinis laikotarpis, kuris pagal šias nuostatas skirtas įvertinti ir paskui suteikti žvejybinės pastangos lygį jose nurodytiems žvejybos vietos rūšims ir rajonams yra toks pats visai Europos Bendrijai. Žvejybinės pastangos apribojimas, nustatytas pagal realiai vykdytą kiekvienos valstybės laivyno pastangą kiekviename rajone bei kiekvienai žvejybos vietai per šį laikotarpį, yra taikomas visiems Bendrijos žvejybos laivams, neatsižvelgiant į jų priklausymą vienai ar kitai valstybei. Todėl šiomis nuostatomis reglamentuojamos priemonės gali būti laikomos diskriminuojančiomis Ispanijos Karalystę tik, pirma, jei, kaip ji teigia, šias priimant Ispanijos padėtis buvo skirtinga, palyginti su kitų valstybių narių padėtimi, ir, antra, jei nebūtų objektyviai pagrįsta, kad Ispanijos Karalystei būtų taikoma tokia pati žvejybinės pastangos valdymo sistema kaip ir kitoms valstybėms narėms.

37 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kaip nurodė generalinis advokatas P. Léger savo išvados byloje, kurioje 2006 m. kovo 30 d. priimtas minėtas sprendimas *Ispanija prieš Tarybą*, kad 61 ir 62 punktuose, į kuriuos nurodo generalinio advokato nagrinėjamoje byloje išvados 95 punktas, Ispanijos Karalystei nuo jos įstojimo į Europos Sąjungą iki 2002 m. gruodžio 31 d. buvo taikomi tam tikri apribojimai, susiję su prieiga prie tam tikrų rajonų bei žvejybos išteklių, ir kad jos padėčiai, nepaisant laips-

niško susilyginimo su kitų valstybių narių padėtimi, liko būdingi kai kurie ypatumai iki šio laikotarpio pabaigos, taigi ir per 1998-2002 m. apimantį referencinį laikotarpį, kuris nurodytas aptariamose nuostatose ir skirtas nustatyti žvejybinę pastangą.

38 Stojimo akto 156–166 straipsniai nustato naudojimosi Bendrijos vandenimis ir jų ištekliais sistemą, apribodami Ispanijos laivų galimybę žvejoti tam tikruose Bendrijos vandenų rajonuose. Būtent Ispanijos Karalystės ieškinyje minėtas Stojimo akto 158 straipsnis numato, kad 300 laivų, išvardytų su savo techniniais ypatumais Stojimo akto IX priedo sąraše, gali būti leista vykdyti žvejybos veiklą ICES Vb, VI, VII, VIIIa, b ir d rajonuose, ir nustato sąlygas, taikomas laivų iš šio sąrašo buvimui minėtuose rajonuose vienu metu. Be to, jis neleido naudotis *Irish Box*. Stojimo akto 166 straipsnyje numatyta, kad šio akto 156–164 straipsniuose nustatyta sistema yra taikoma iki 1983 m. sausio 25 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 170/83, nustatančio žuvininkystės išteklių apsaugos ir valdymo sistemą Bendrijoje (OL L 24, p. 1), 8 straipsnio 3 dalyje nustatyto laikotarpio pabaigos, t. y. 2002 m. gruodžio 31 dienos. Stojimo akto 162 straipsnyje vis dėlto buvo numatyta šios sistemos vertinimo ir pritaikymo procedūra ir nurodyta, kad būtinos pritaikomosios pataisos įsigalios nuo 1996 m. sausio 1 dienos.

39 Taip Taryba 1994 m. gegužės 30 d. priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1275/94 dėl Ispanijos ir Portugalijos stojimo akto žuvininkystės skyrių pritaikomųjų pataisų (OL L 140, 1994, p. 1), o Reglamentu Nr. 1254/2003 buvo panaikinti reglamentai Nr. 685/95 ir 2027/95. Reglamento Nr. 1275/94 1 straipsnyje Ispanijos Karalystės atžvilgiu nurodyta, kad nuo 1996 m. sausio 1 d. pakeičiama tvarka dėl prieigos prie vandenų ir išteklių, nustatyta Stojimo akto 156–166 straipsniuose; ji pritaikyta ir priskiriama Bendrijos priemonėms, numatytoms šio reglamento 3 ir 4 straipsniuose, kurios taikomos visiems Bendrijos laivams, remiantis paskesniais šio reglamento straipsniais. To paties reglamento 3 straipsnyje nustatyta, kad remdamasi 1992 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3760/92, nustatančio žvejybos ir akvakultūros sistemą Bendrijoje (OL L 389, p. 1), 4 ir 8 straipsniais, Taryba priima Bendrijos priemones, nustatančias prieigos prie vandenų ir išteklių sąlygas, kurioms taikomos

specialios taisyklės pagal Stojimo akto 156–166 straipsnius, ir kad šios priemonės turi atitikti žvejybinės pastangos nedidinimo principą, kuris išdėstytas Stojimo akto 158, 160, 164 ir 165 straipsniuose. Pagal šį straipsnį Taryba priėmė Reglamentą Nr. 685/95, kuris įsigaliojęs nuo 1996 m. sausio 1 d. nustato žvejybinės pastangos ICES Vb, VI, VII, VIII, IX ir X rajonuose bei CECAF 34.1.1, 34.1.2 ir 34.2.0 kvadratuose valdymo sistemos įdiegimo kriterijus ir tvarką. Ši tvarka vėliau buvo įtvirtinta Reglamentu Nr. 2027/95, kuris kiekvienai valstybei narei ir kiekvienai žvejybos vietai nustatė didžiausią metinį žvejybinės pastangos lygį. Dėl *Irish Box* Reglamento Nr. 685/95 3 straipsnio 5 dalis numatė, kad suinteresuotosios valstybės narės turi įvertinti žvejybinę pastangą šiame rajone, remdamosi savo laivų, išskyrus laivų, plaukiojančių su Ispanijos vėliava, kurių skaičius šiame rajone buvo apribotas iki 40, vykdoma veikla.

40 Todėl, kaip tvirtina Ispanijos Karalystė, priimant Reglamentą Nr. 1954/2003 jos padėtis buvo skirtinga, palyginti su kitų valstybių narių padėtimi, nes jai buvo būdingas įpareigojimas nedidinti žvejybinės pastangos 1998-2002 m. laikotarpiu ir apribojimas iki 40 Ispanijos laivų, kurie gali vienu metu būti *Irish Box*.

41 Vis dėlto tai, kad Ispanijai taikoma tokia pati kaip ir kitoms valstybėms narėms žvejybinės pastangos valdymo sistema, nustatyta Reglamentu Nr. 1954/2003, atrodo objektyviai pagrįsta. Pirma, ši sistema nustato žvejybinės pastangos įvertinimo metodą, kuris pagrįstas objektyviais duomenimis, t. y. realiai kiekvienos valstybės narės vykdyta žvejybine pastanga atitinkamuose rajonuose ir žvejybos vietose per neseniai praėjusį penkerių metų laikotarpį. Antra, šios sistemos tikslas – prisidėti prie žuvų išteklių pastovumo taip, kad, remiantis šio reglamento ketvirta konstatuojamąja dalimi, būtų užtikrinta, jog nebus didinami galiojantys bendrieji žvejybinės pastangos lygiai.

42 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad žuvų išteklių išsaugojimo ir žvejybos veiklos santykinio stabilumo principas vyrauja visuose šios srities Bendrijos teisės aktuose nuo Stojimo akto iki Reglamento Nr. 1954/2003 priėmimo, skirtuose integruoti Ispanijos Karalystę į bendrą žuvininkystės politikos sistemą. Pagal Reglamento Nr. 1275/94 trečią konstatuojamąją dalį „naujos nuostatos turi leisti visiškai integruoti Ispaniją <…> į bendrą žuvininkystės politikos sistemą ir visiškai atitikti *acquis communautaire*, ypač santykinio stabilumo principo ir laisvos prieigos prie vandenų principo išimčių atžvilgiu, kaip tai nustatyta <…> Reglamentu (EEB) Nr. 3760/92 <…>“. Be to, Reglamento Nr. 1275/94 ketvirtoje ir penktoje konstatuojamosiose dalyse nurodyta, kad „laisvai prieigai prie vandenų turi būti taikoma naudojamų žvejybinių pajėgumų priežiūra, siekiant užtikrinti, kad minėta įranga atitiktų turimus išteklius“, ir „šios pritaikomosios pataisos neprivalo padidinti bendro esamo žūklės masto viename ICES ir CECAF padalinyje arba daryti žalingą poveikį ištekliams, kuriems taikomi kiekio apribojimai“. Reglamento Nr. 685/95 trečioje ir ketvirtoje konstatuojamosiose dalyse numatyta, kad „būtina saugoti esamą pusiausvyrą ir *acquis communautaire*, ypač santykinio pastovumo principą“ (pataisytas vertimas) ir kad „būtina užtikrinti, jog <…> stojimo akte numatytuose rajonuose ir nurodytų išteklių atžvilgiu nepadidėtų bendras dabartinės žvejybinės pastangos lygis“. (Pataisytas vertimas)

43 Be to, kalbant apie biologiškai pažeidžiamą rajoną, kuriam taikoma specialaus žvejybinės pastangos valdymo sistema, apibrėžta Reglamento Nr. 1954/2003 6 straipsnyje, reikia nurodyti, kad iš bylos medžiagos visų pirma matyti, jog šio rajono sutapimas su *Irish Box* yra ribotas, nes jis apima mažiau nei pusę pastarojo rajono. Todėl negalima teigti, kad šio biologiškai pažeidžiamo rajono nustatymas ir didžiausio metinio žvejybinės pastangos lygio jame apskaičiavimo tvarka parodo bandymą taikyti tokias pačias priemones kaip ir tos, kurios taikomos *Irish Box*. Galiausiai iš Reglamento Nr. 1954/2003 septintos konstatuojamosios dalies ir 6 straipsnio išplaukia, kad šiame straipsnyje numatytu specifiniu žvejybinės pastangos apribojimu taip pat siekiama žuvų išteklių išsaugojimo rajone, kuris yra merlūzų jauniklių didelio susitelkimo vieta, tikslo ir kad pasirinktas žvejybinės pastangos lygio įvertinimo metodas taip pat pagrįstas objektyviu kriterijumi, t. y. žvejybos laivų, kurių didžiausias ilgis yra 10 metrų arba daugiau, žvejybine pastanga giliavandenėms žuvims, remiantis metiniu 1998–2002 m. vidurkiu.

44 Iš to matyti, kad, nepaisant to, jog Ispanijos Karalystės padėtis priimant Reglamentą Nr. 1954/2003 buvo skirtinga, palyginti su kitų valstybių narių padėtimi, šio reglamento 3, 4 ir 6 straipsniai negali būti laikomi sudarančiais nediskriminavimo principo jos atžvilgiu pažeidimą.

45 Todėl šį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais

Šalių argumentai

46 Ispanijos Karalystė teigia, kad tikrasis Reglamento Nr. 1954/2003 6 straipsnyje numatyto biologiškai pažeidžiamo rajono nustatymo tikslas yra ne merlūzų jauniklių išsaugojimas, bet tolesnė diskriminacija Ispanijos laivyno atžvilgiu šiame rajone. Remdamasi Ispanijos delegacijos 2003 m. gegužės mėn. pateikta studija, ji tvirtina, kad egzistuoja kiti rajonai, kuriems būdingos panašios biologinės savybės, ir kad tokio tipo priemonės, skirtos išsaugoti merlūzų jauniklius, yra reglamentuojamos 1998 m. kovo 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 850/98 dėl žuvininkystės išteklių apsaugos, taikant technines priemones jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti (OL L 125, 1998, p. 1). Todėl priimdama Reglamento Nr. 1954/2003 6 straipsnį Taryba piktnaudžiavo įgaliojimais.

47 Taryba iš esmės tvirtina, kad šis ieškinio pagrindas yra netinkamas, nes Reglamente Nr. 1415/2004, dėl kurio pareikštas šis ieškinys, nėra Reglamentą Nr. 1954/2003 įgyvendinančių priemonių, ir jis buvo priimtas pagal pastarajame numatytą procedūrą, todėl nebandyta išvengti jokios procedūros.

48 Komisija pažymi, kad tai, jog gali būti kitų biologiškai pažeidžiamų rajonų ar būtų galima taikyti kitas priemones, neįrodo piktnaudžiavimo įgaliojimais.

Teisingumo Teismo vertinimas

49 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką teisės aktas tik tuomet laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei, remiantis objektyviais, tinkamais ir suderinamais duomenimis, paaiškėja, kad jis buvo priimtas tik ar bent jau iš esmės siekiant kitų nei nurodytieji tikslų arba siekiant konkrečiu atveju išvengti Sutartyje numatytos specialios procedūros (žr. 1990 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Fedesa ir kt.*, C-331/88, Rink. p. I-4023, 24 punktą ir 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, Rink. p. I-8763, 137 punktą).

50 Tačiau šiuo atveju Ispanijos Karalystė neįrodė, kad Reglamento Nr. 1954/2003 6 straipsnyje numatyta speciali žvejybinės pastangos valdymo sistema, skirta aptariamam biologiškai pažeidžiamam rajonui, buvo nustatyta tik arba bent jau iš esmės siekiant kitų nei merlūzų jauniklių išsaugojimo tikslų. Be to, kaip tvirtina Komisija ir savo išvados 102 punkte nurodo generalinis advokatas, aplinkybė, kad techninės priemonės jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti taip pat gali būti reglamentuojamos kitame reglamente, ir tai, kad gali egzistuoti kiti biologiškai pažeidžiami rajonai, neįrodo, jog priimdama Reglamento Nr. 1954/2003 6 straipsnį Taryba piktnaudžiavo įgaliojimais.

51 Iš to išplaukia, kad šis ieškinio pagrindas taip pat būti atmestas kaip nepagrįstas.

52 Iš viso, kas pirmiau nurodyta, matyti, kad prieštaravimas dėl Reglamento Nr. 1954/2003 teisėtumo, kurį pareiškė Ispanijos Karalystė savo ieškiniui pagrįsti, turi būti atmestas ir, nenurodžius jokio kito ieškinio pagrindo dėl Reglamento Nr. 1415/2004 teisėtumo, šis ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

53 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba reikalavo priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas ir pastaroji pralaimėjo bylą, ji padengia bylinėjimosi išlaidas. Pagal to paties straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą Komisija pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

3. Europos Bendrijų Komisija pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.